

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 23234

гр. София, 09.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

като разглежда докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20211110145151 по описа за 2021 година

Производството е по **чл.130 ГПК и по чл.129, ал.2 ГПК=**

С исковата молба по настоящото дело ищецът М. В. С.

е предявил против ответницата ЮЛ. ЛЮБ. З. обективно съединени 14 (четиринадесет) иска (според номерацията на ищеца- б.с.)- за установяване недействителност на документи - пълномощно, декларации по ДОПК , ЗННД и ЗМИП , саморъчно завещание , нотариален акт ; на сделки- упълномощаване на ответницата от наследодателя на ищеца , договорът за продажба на имоти от 18.06.2021г. ; ревандикационен иск по чл.108 ЗС , евентуален осъдителен иск по чл.59 ЗЗД и евентуален конститутивен иск по чл.30 ЗС.

СРС, 68 състав с определение № 2698/02.08.2021г. е прекратил настоящото съдебно производство *в частта му относно предявените обективно съединени единадесет установителни искове поради недопустимост с оглед предявените осъдителни искове със същия предмет* , и е отхвърлил молбата по чл.389 ГПК за допускане на обезпечаване на исковете.

СГС , ГО, ЧЖ-ІБ състав с въззивно определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г. е отменил цитираното определение на СРС *в частта му относно частичното прекратяване на делото*, като го е потвърдил в частта , с която е отхвърлена молбата по чл.389 ГПК. Въззивният състав е отправил указания до СРС да изпълни процедурата по чл.129,ал.2 ГПК с указания към ищеца да отстрани нередовностите на установителните искове и на съединяването на исковете , каквито са налице според СГС.

СРС, 68 състав в изпълнение на указанията на СГС , отправени с въззивното определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г., е указал на ищеца с разпореждане № 64840/18.07.2022г. по настоящото дело да уточни исковете.

Съобщението за тези указания е връчено на ищеца на **08.08.2022г.** видно от приложената призовка.

С писмена молба, вх. № 186087/07.09.2022г. адвокатът на ищеца е **повторил**

отново всички теоретични съображения , съдържащи се в исковата молба , като в раздел VII от тази молба на страници от № 10 до № 18 (според номерацията на ищеца) **дословно е възпроизвел петитума на исковата молба** (стр. от 18 до 27 според номерацията на ищеца).

Софийски районен съд , 68 състав като прецени исканията на ищцовата страна в исковата молба и в допълнителната писмена молба от 07.09.2022г. , намира за установено от следното :

Предявените по настоящото дело установителни иски за установяване недействителност на документи - пълномощно, декларации по ДОПК , ЗННД и ЗМИП , саморъчно завещание , нотариален акт ; на сделки- упълномощаване на ответницата от наследателя на ищеца , договорът за продажба на имоти от 18.06.2021г. са **НЕДОПУСТИМИ**.

Това е така , тъй като *ищецът няма правен интерес от предявяването им, тъй като фактите, които са предмет на всеки от предявените 11(единадесет) установителни иска, респективно произтичащите от тях права, могат да бъдат установени и съответно упражнени ЧРЕЗ* **ОСЪДИТЕЛНИ ИСКОВЕ** (ЧЛ.108 ЗС И ЧЛ.59 ЗС) и **КОНСТИТУТИВНИ ИСКОВЕ** (ЧЛ. 30 ЗН) , КАКВИТО СА ПРЕДЯВЕНИ ПО НАСТОЯЩОТО ДЕЛО.

Според категоричното становище на съдебната практика и процесуалната доктрина **„липсва интерес от установителен иск, когато спорното право може да бъде предявено чрез осъдителен или чрез конститутивен иск (409-71-III ,Сб.205; 24-70, Сб.49; 39-84 ВДА XIII 27; 552-85-III , БХ 39; 1019-96-IV, Сб.101). Защото и чрез тези иски ще се разреши със сила на присъдено нещо гражданският спор, но едновременно с това ще се постигнат и присъщите им защитни цели” (изрично в този смисъл – проф. Живко Сталев, „БГПП” , изд. 2001г. , стр.194).**

Това процесуално правило , което е възприето категорично в десетилетната съдебна практика и в гражданско-правната доктрина и се изучава от студентите по право , **не е опровергано** във въззивното определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г. на СГС , ГО, ЧЖ-ІВ състав. Всъщност въззивният съдебен състав **изобщо не е обсъдил** в мотивите на цитираното въззивно определение *посочената от СРС причина за недопустимост на предявените установителни иски* , а именно, че ***същите права, факти и документи , които са предмет на единадесетте установителни иска , са предмет и***

на предявените осъдителни иски по чл.108 и чл.59 ЗЗД и на конститутивния иск по чл.30 ЗН. Щом това е така според цитираната безспорна и трайна съдебна практика и според правната доктрина , които следва да бъдат известни на всеки юрист , **съдът е длъжен да прекрати производството по установителните иски , тъй като същите права на ищеца са предмет на по-голяма защита чрез предявените осъдителни и конститутивни иски .** В тази процесуална хипотеза липсата на правен интерес от установителните иски се обуславя *не от естеството на правата* , които са предмет на установителните иски , а от това , че *същите права са предмет на осъдителни и конститутивни иски* , които предоставят по-голяма правна защита на ищеца от установителните иски . Това е правило , целящо постигане на процесуална икономия и предотвратяване на излишно усложняване на гражданския процес , и именно настоящото дело е хрестоматийна илюстрация за смисъла на тази трайно възприета съдебна практика , доколкото е очевидно драстичното ненужно усложняване на делото от пълномощника на ищеца чрез предявяване на недопустими иски с повтарящи се многословни и неясни твърдения и искания, както и абстрактни и неубедителни теоретични разсъждения, които имат за правен резултат абсолютна неконкретизираност и противоречивост на исковете , което е констатирано и от въззивния състав във въззивното определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г. на СГС , ГО, ЧЖ-ІБ състав.

Установителните иски са останали нередовни и след изпълнението на процедурата по чл.129 ,ал.2 ГПК , доколкото в уточняващата писмена молба от 07.09.2022г. на адвоката на ищеца са възпроизведени дословно петитумите на установителните иски , както са посочени в исквата молба , и които са неясни и противоречиви според изрично посоченото от въззивния състав на СГС в мотивите на въззивното определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г. на СГС , ГО, ЧЖ-ІБ състав.

В допълнителната писмена молба на ищеца от 07.09.2022г. няма нови твърдения , нови искания и уточнения , различни от тези в исквата молба. А според изрично посоченото в мотивите на въззивното определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г. на СГС , ГО, ЧЖ-ІБ състав твърденията и исканията на ищеца в исквата молба относно установителните иски са *нередовни* – неясни и противоречиви , и следва да бъдат уточнени , което ищцовата страна не е направила въпреки изпълнението на процедурата по чл.129 ,ал.2 ГПК от СРС. Поради тази причина съдебното производство в частта му относно установителните иски следва да бъде прекратено **с оглед становището на СГС** във въззивното определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г. на СГС, ГО, ЧЖ-ІБ състав, което е задължително за СРС и за страните с оглед **чл.278,ал.3 ГПК.**

По-същественото е , че независимо от нередовността на установителните иски (констатирана и от въззивния състав на СГС) , тези иски са недопустими на друго основание – *поради липсата на правен интерес от предявяването им, защото правата , фактите и документите , които са техен предмет , са предмет и на предявените осъдителни иски по чл.108 ЗС и по чл.59 ЗЗД и на конститутивния иск по чл.30 ЗН* , което е посочено от СРС , 68 състав още в първото определение №2698/02.08.2021г. за частично

прекратяване на настоящото дело , и което не е опровергано от СГС във въззивното определение № 1462/21.02.2022г. по ч.гр.д. № 11232/2021г. на СГС , ГО, ЧЖ-ИБ състав, а само е игнорирано от въззивния състав на СГС поради неясни причини.

Отново следва да се посочи, че предявените по настоящото дело установителни искове са недопустими **не** поради *нередовност* и **не** поради *естеството на правата* , чиято защита се цели с тези искове , а **защото същите права са предмет и на предявените осъдителни искове по чл.108 ЗС и по чл.59 ЗЗД и на конститутивния иск по чл.30 ЗН, които предоставят по-голяма правна защита на ищеца** , което е правило , възприето от трайната и категорична съдебна практика и от гражданско-правната доктрина. Поради тази причина ищецът няма правен интерес от установителните искове , защото същата защита може да постигне с осъдителните и конститутивни искове. Да се приемат за разглеждане

тези установителни искове (въпреки че с тях не би се постигнала по-голяма защита , отколкото с осъдителните и конститутивните искове) означава драстично и абсурдно усложняване на делото , което противоречи на всички процесуални принципи , което като правна последица би забавило делото и би накърнило правата на ищеца много повече отколкото прекратяване на делото по тези недопустими искове и оставянето за разглеждане само на осъдителните и на конститутивните искове.

Интересът от търсената защита е абсолютна положителна процесуална предпоставка за възникването и съществуването на правото на иск ,т.е. за ДОПУСТИМОСТТА на предявения иск и на образуването въз основа на него съдебно производство. Липсата ѝ, за която *съдът следи служебно при установителния иск* , обуславя неговата *недопустимост* и налага прекратяване на гражданския процес.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по гр.д. № 45151/2021г. по описа на СРС, 68 състав в частта му относно *предявените обективно съединени 11 (единадесет) иска* : за установяване недействителност на документи - пълномощно, декларации по ДОПК , ЗННД и ЗМИП , саморъчно завещание , нотариален акт ; на сделки- упълномощаване на ответницата от наследодателя на ищеца , договорът за продажба на имоти от 18.06.2021г.

Определението подлежи на обжалване от ищеца пред СГС в едноседмичен срок от получаване на преписаи съобщението.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на ищеца и препис от настоящото определение (чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____